

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп1 19/2019
07.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., улица ... бр. ..., коју заступа пуномоћник Мироје Јовановић, адвокат из ..., улица ... бр. ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 20 Ув 419/16 од 29.12.2016. године, уз учешће Универзитета у ..., Економског факултета у ... из ...,, у предмету образовања, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Побијаним решењем Управног суда одбијен је приговор тужиље, АА из ..., изјављен против решења судије појединца Управног суда III-8 У 15593/16 од 17.11.2016.године, којим је, на основу члана 26. став 1. тачка 2. у вези чл. 3. и 4. Закона о управним споровима, одбачена тужба тужиље поднета против Одлуке Наставно-научног већа Економског факултета у ... о формирању Комисије за изјашњавање о наводима приговора на докторску дисертацију АА из ..., под називом: "...".

У захтеву за преиспитивање побијаног решења, поднетом због повреде одредби чл. 32, 36. 198. Устава Републике Србије, повреде одредаба Закона о високом образовању, битне повреде правила управног спора и повреде Статута Економског факултета у ..., подносилац истиче да се против одлука Научно-наставног већа жалба не може изјавити, јер не постоји виши стручни орган на факултету који има улогу другостепеног органа. Сматра да, у одсуству права на жалбу против одлуке већа факултета којим се повређује право на квалитетно школовање и објективно оцењивање, постоји само један правни пут оспоравања, који се заснива на одредби члана 198. став 2. Устава Србије. Указује на то, да је

побијано решење донето произвољном применом права, која је подносиатељки захтева онемогућила расправљање и одлучивање пред судом о поднетој тужби. Предлаже да суд захтев уважи, а побијано решење укине или преиначи. Тражи трошкове за састав захтева од стране пуномоћника адвоката у износу од 60.500,00 динара и за таксе по одлуци суда.

Противна странка, у одговору на захтев, остаје у свему при наводима из досадашњег поступка пред Управним судом.

Врховни касациони суд је о захтеву одлучивао у поновном поступку, поводом Одлуке Уставног суда Уж 1044/17 од 16.10.2019. године, којом је усвојена уставна жалба АА и утврђено је да је решењем Врховног касационог суда Узп 54/2017 од 14.02.2017. године повређено право подносиатељке уставне жалбе на правно средство, зајемчено одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије. Истом одлуком поништено је решење Врховног касационог суда Узп 54/2017 од 14.02.2017. године и одређено је да исти суд донесе нову одлуку о захтеву подносиатељке уставне жалбе за преиспитивање решења Управног суда 20 Ув 419/16 од 29.12.2016. године. Решењем Врховног касационог суда Узп 54/2017 од 14.02.2017. године одбачен је захтев АА из ... за преиспитивање решења Управног суда 20 Ув 419/16 од 29.12.2016. године, којим је одбијен њен приговор, изјављен против решења судије појединца Управног суда III-8 У 15593/16 од 17.11.2016. године, којим је, на основу одредбе члана 26. став 1. тачка 2) у вези чл. 3. и 4. Закона о управним споровима, одбачена тужба тужиље против Одлуке Наставно-научног већа Економског факултета у ... о формирању Комисије за изјашњавање о наводима приговора на њену докторску дисертацију под називом " ... ".

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев дозвољен, али неоснован.

Према правном ставу Уставног суда, које као правилно прихвата и Врховни касациони суд, против решења Управног суда којим се одбија приговор судије појединца тог суда о одбацивању тужбе због тога што акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој се законитости одлучује у управном спору, на основу одредбе члана 26. став 1. тачка 2) Закона о управним споровима, дозвољено је подношење захтева за преиспитивање судске одлуке, ако подносилац захтева пре подношења тужбе није имао право на жалбу или друго редовно правно средство.

Према разлозима образложења побијаног решења, из оспореног решења произлази да је Управни суд тим решењем одбио, на основу члана 27. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима, приговор подносиатељке захтева изјављен против решења судије појединца Управног суда, Одељења у Новом Саду III-8 У 15593/16 од 17.11.2016. године, којим је одбачена тужба подносиатељке захтева, поднета против Одлуке Наставно-научног већа Економског факултета у ..., на основу члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, према коме ће судија

појединац решењем одбацити тужбу ако утврди да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да решењем није повређен закон на штету подносиоце захтева.

Из списка предмета Управног суда III-8 У 15593/16 и 20 Ув 419/16, као и списка предмета Економског факултета у ... - Наставно-научног већа факултета пред којим је вођен поступак у коме је донета тужбом оспорена одлука о формирању Комисије за изјашњавање о наводима из приговора на докторску дисертацију под називом "... " студента докторских студија АА од 13.10.2016. године, произлази да је Комисија формирана ради испитивања приговора ББ на докторску дисертацију подносиоце захтева.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних, у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита. Ставом 2. истог члана Закона прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Ставом 3. прописано је да суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд налази да тужбом оспорена одлука Научно-наставног већа Економског факултета којом је формирана Комисија за изјашњавање о наводима приговора, не представља акт из цитираног члана 3. ст. 1-3. Закона о управним споровима против кога се може водити управни спор, већ представља акт управљања поступком оцено докторске дисертације тужиље.

Са изнетих разлога, правилно је, по оцени Врховног касационог суда, Управни суд побијаним решењем, применом одредбе члана 27. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима одбио приговор подносиоце захтева изјављен против решења судије појединца Управног суда о одбачају тужбе на основу члана 26. став 1. тачка 2) истог закона.

Врховни касациони суд је, налазећи да су наводи захтева неосновани, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром на то, да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези са чланом 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 74/13) који се сходно примењује на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом, сагласно одредби члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 07.02.2020. године, Узп1 19/2019

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић